Ч. 212. Пятниця 21 вересня (4 жовтня) 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — Вибори на Угорщині — З полудневої Африки.)

До праскої Politik доносять з Відня: О скілько в посольских кругах звістно, не відбудуть ся перед зібранем Ради державної ніякі конференциї межи правительством а сторонництвами, конференциї ті відбудуть ся радше в часї перших засідань, для котрих вже уложено дневний порядок, обіймаючий лише дрібні справи біжучі, що не можуть викликати ніяких спорів. Першою задачию правительства буде наклонити палату до полагодженя буджету на рік 1901 і 1902. Зміст державного буджету на слідуючий рік, а ще більше спосіб покритя надзвичайних видатків, суть такі, що вплинуть на поведене неодного сторонництва. Також певна річ, що др. Кербер буде мусів на ново розпочати переговори з сторонництвами щодо готовости до праці в парламенті, коли хоче, аби політична проґрама правительства, яку поставив, була дійстно переведена. Політичне бо положене лишило ся доси незмінене, а хто знає, чи не стало гірше, бо крім політичних трудностий, приходить до розвязаня ще справа, в який спосіб покрити ухвалені на попереднїй сесиї міліярдові видатки. В посольских кругах всї цікаві, які предложеня поробить правительство в тім напрямі.

Вчера, як звістно, відбули ся в Угорщині вибори з сільскої куриї. До години 7-ої вечером звістний був вислїд виборів в 210 округах. Вибрано 151 лїберальних т. є. сторонників теперішного правительства, 35 зі сторонництва Кошута, 3 зі сторонництва Уґрона, 6 з людового сторонництва, 1 кандидата народного, 1 независимого і 6 що не належать до ніякого сторонництва. В 7 округах прийде до тіснїйших виборів. Між вибраними суть міністри ґен. Феєрварі, Дараний і Ґеґедіш, дальше віцепрезидент бувшої палати Таллїян, провідник лїберального сторонництва Подманіцкий, др. Фальк, Кошут, Стеф. Тиса і Зічи. Не вибрано на ново міністра судівництва Пльоса, провідника людового сторонництва Раковского і бар. Каша. — Вибори взагалї були дуже бурливі, а декуди і кроваві. До вечера донесено о кільканайцятьох жертвах в людях.

В полудневій Африцї Бури знов розпочали живійшу борбу з Анґлїйцями. Перед кількома днями доносив Кіченер о більшій битві в Натали, нині знов доносить з Преториї: Бури в силї около 1000 людий, під проводом Делярея напали з великою завзятостию в ночи з 30 вересня на 1 жовтня на табор Кекевіча під Медвіль. Остаточно Бурів відперто. По стороні анґлїйскій погибло двох офіцирів і 31 рядових, 11 офіцирів і 48 рядових тяжко ранені, 3 офіцирів і 26 рядових легко, вкінци у 40 вояків не стверджено чи суть лекше чи тяжше ранені. Сам Кекевіч легко ранений. — Як видко з того донесеня, та битва була більша і мабуть не конче для Анґлїйців успішна, коли Кіченер не доносить нічого про страти Бурів.

Новинки.

Львів дня 3 го жовтня 1901.

— З львівскої політехніки. З оголошеного сими днями звіту ректорату політехніки за мин. рік, довідуємось, що в зимовім півріччю було 760, а в лїтнім 712 слухачів. З того числа було вписаних на: виділ інжинериї 407, будови машин 263, хеміï 55 слухачів. По роду походили: з Галичини 613, з російскої імпериї 119, а з других країв і провінций по 6—1. По народности було: Поляків 704, Русинів 53 (52 греко-кат. і 1 римо-кат. обряду), Чехів 3. По віроісповіданю було: римо-кат. 582, греко-кат. 68, вірмено-кат. 9, евангеликів 4, мойсеєвого закона 97. Стипендиї побирало 80 слухачів в квоті 28.565 корон.

— З епархії станиславівскої. Конкурсовий іспит для стараючих ся о парохії відбуде ся в днях 29, 30 і 31 н. ст. жовтня с. р. Поданя треба вносити до 25-го с. м. — На конкурс з речинцем до кінця падолиста н. ст. розписані парохії: Зелена бучацкого дек., Братківці тисьменицкого дек. і Красіїв устецкого дек. — Канонїчну інституцию одержали оо.: Вас. Козловский з Медухи на Бариш і Анг. Балицкий з Черемхова на тую-ж парохію. — Введені оо.: Йос. Скалиш яко завідатель в Красієві і Йос. Сохор яко приватний сотрудник в Копилївцях. — Намістництво асигнувало дотацию для сотрудників в Джурині, Озерянах, Гвіздци ст., Соколївці, Залїщиках, Типківцях і Жабю-Ільця. — Митрополит рукоположив окінчивших богословіє: Мих Андріїшина, Вол.

3

СІЛЬСКІ ПАВУКИ.

(З польского — Клим. Юноши.)

(Дальше.)

Але ось вже сонце клонить золоту голову до спочинку, вже єму й почервоніло ясне лице, немов порядному горожанинови по зїдженю доброї шабасової вечері і випитю великої бутлї кошерного вина. Лїтний вітрець, немов услужливий „мишурес“, накрив єго великаньскою периною з легкої хмари — і ось оно вже дрімає, вже потапає ціле в „бетах“.... вже спить....

На небесних висотах запалюють ся зьвіздки, а на земли лоєві сьвічки і коптячі лямпки.

Перестають піснї і мрії, тверда дійстність вступає в свої права. Янкель Бас, котрий ще перед хвилею гадав о чудових краєвидах далекого Веходу, здержав свого духа на місци, і той дух, немов дух-орел, на дужих крилах, бистрим летом знад кордону, влетів до вільшанецкої горальні.

Дух Давида Сливки, котрий лише що шпиряв по лїбаноньских горах, в одній хвилї опинив ся поміж стадом хлопских гусий на пасовиску в Затраченци і вже там є, вже їх оглядає, вже оцінює їх торгову вартість.

І инші духи, немов духи льви, зпонад вавилоньских рік, зпід Єрихона або Дамаску, набігли на Волї і Вільки.... духи відсьвіжені, випочаті, сильні....

Атласи, футряні шапки, диямапти, повертають знад річки, пнучи ся по склоні горбка, утвореного з покладів сьмітя, зсипаного і убитого многими поколінями, розділюють ся на купки дрібні, чим раз дрібнїйші, від них відпадають одиниці, і всьо ховає ся в низьких дверях деревляних домів.

Отвирають ся шинки і склепи; в їх серединах, осьвітлених нафтовими лямпками, рисують ся жіночі і мужескі статі, а у всїх головах мешкає тепер, всі серця наповнює, на всїх устах сидить тепер лиш одно слово:

— Початок, добрий початок!

Велике, хороше слово, з котрого іде всьо добре, добрий початок, то половина інтересу, то добра надія, заохота, то майже певність, що всї наміри удадуть ся як найуспішнїйше....

Віконця блищать сьвітлом догараючих лоївок, немов великі сїрі коти очима; темнота цілковита залягає землю, ніч обіймає пановане над сьвітом.

Тут і там учений ще над книжкою киває ся; там практичний і сьвітовий чоловік переглядає рахунки і ладить ся до дороги; жінки з великим криком наганяють дітвору до сну, бо раді би ще на порогах побалакати з сусідками, — виповісти всьо, що мають на серци, пожалувати ся на всї прикрости, на дорожню гусячого смальцю і бараболь, на скупарство мужів, на всьо, що найгірше в житю.

Позасїдали на порогах мов квоки на грядках і кудкудакають, радять, перериваючи собі взаїмно то зітхненем, то сьміхом, проклоном на ворогів, обоострим, їдким дотепом.

Радять довго, бо по сьвяті ніхто вчасно не лягає спати, а ум, випочавши в день, потребує руху. Ум, а щож доперва язик чорноболотских жінок, що ненавидять спочинку, і мов вода спливаючих з високої гори потоків, мусить бути в безнастаннім, непереривнім руху.

Скрипплять жалібно двері стаєн, стогнуть вимарнїлі конята і крутять головами, видячи, що їм хомути хотять закладати на карки.

У всїх напрямах по склоні горбка, на вехід і на захід, на полудне і на північ, котять ся двоколесні біди, а хто би умів добре вслухати ся в нічну тишину, хто зумів би підхопити всї єї шепоти — почув би в ріжних сторонах, в селах, потапаючих в пітьмі, завзяте уїдане сільских псів.

Ті пси оповіщують людям, що спячий лев пробудив ся, і що біжить, шукаючи, кого би пожерти.

Вже північ — сьвітла гаснуть, жіночі сойми на порозї скінчені, лише в однім домку і в однім шинку ще сьвітить ся. Там не сплять.

Не спить і Енґельман, бо виспав ся знаменито в день, і тепер сївши на присцї, курить люльку, дає гадкам волю, і думає.

Він знає, що значать ті два сьвітла, чому они не гаснуть, хоч єсть ніч, а тим самим нема імовірности, що нагле хтось обудить ся зі сну і прийде до шинкаря купити горівки, або до тамтого другого вести з ним приємну розмову.

Енґельман знає, що як шинкар, так і той другий горожанин, то не учені, аби мали но-

Антоновича, Вол. Антоновича, Вол. Величковского, Луку Іванцева, Вол. Малащука, Євст. Сливиньского, Тараса Турчмановича і Ів. Купчиньского. — Титул стола одержали: Мих. Андріїшин, Вол. Антонович, Вол. Величковский, Аркадій Гуглевич, Алекс. Дикий, Вол. Залуцкий, Яросл. Левицкий, Валер. Луговий, Ів. Луцкий, Євг. Могильницкий, Лев Обушкевич, Йос. Росткович, Ник. Руденьский, Мих. Стрипко, Вол. Тисовский, Тарас Турчманович і Парт. Чубатий. — Відпустки одержали оо.: Діон. Воєвудка із Зеленої і Ів. Палагицкий із Станиславова на один місяць.

— **Від п. Володимира Лаврівского** одержуємо з просьбою о уміщене отсе оповіщене: В справах належачих до круга діланя властий політичних уділяю поради правної. Зголошуватись прошу устно або письменно під адресою: Львів, улиця Хорущини ч. 7., офіцини, І. поверх. число дверий 11. Особливо для хліборобів інформациї в справах войскових. Зовсім безкористовно. — *Володимир Лаврівский*, емеритований ц. к. комісар повітовий.

— **Важне для катихитів.** Вже вийшов з друку „Практичний провідник" о. Е. Гузара, як має ся учити релігії в І. кляеї взглядно на 1 і 2 степени науки в народних школах. Всї, що учать релігії, повинні купити собі гую книжку, котра продає ся по 1 короні в книгарні Шевченка і Ставропигійскій а з пересилкою о 10 сотиків дорожше.

— **Руский народний театр** під зарядом товариства „Руска Бесїда" заповідає в Перемишли дальше слідуючі вистави: в четвер 3-го жовтня „Душегуби", народний образ зі співами і танцями в 5 відслонах Тогобочного; в суботу 5-го жовтня „Уриель Акоста" трагедия в 5 актах Гуцкова, в перекладї Л. Лопатиньского; в недїлю 6-го жовтня „Ой не ходи Грицю та на вечерницї", народний образ зі співами і танцями в 5 діях Старицкого і дра Олександрова; ві второк 8-го жовтня на дохід п-ни Марії Слободівної „Власть тьми", драма в 5 актах гр. Льва Толстого.

— **Наука руского язика і письменьства для дівчат**, що ходять до не-руских шкіл, відбуває ся що суботи від 3-ої години пополудни в домі при Стрілецкій площі ч. 6 в партері в школї видїловій ім. Т. Шевченка. Видїл „Руского товариства педагогічного" звертає ся з уклінною просьбою до патріотичних родителїв і опікунів, щоби заохотили свої дїти ходити на сю науку, котрої хосенність повинна бути ясною кождому тямущому Русинови. Ся наука відбуває ся в трех курсах. На найвисшім курсї учить Вп. професор рускої гімназиї др. Іван Копач.

— **Движима азбука**, — се прилад до образового представленя початкової науки читаня і писаня. Видав п. Григорий Блїй, емеритований управитель 6-кл. народ. школи у Львові. Комплет обнимає 76 букв, писаних на картонї, враз із пуделком до переховання і відповідною інструкцією та з прикладом до уставленя букв. Цїна **8** корон; для учителїв народних і книгарень 20% рабату. Замовляти можна в канцеляриї Товариства „Просьвіта" і в книгарни Ставропигійскій (улиця Руска, ч. 3) у Львові. „Движима азбука" повинна безусловно находитись в кождій народній школї.

— **З гімнаст. товариства „Сокіл" у Львові** пишуть нам: Ферії в „Соколї" скінчили ся. Вправи членів розпочинають ся дня 1-го жовтня в днях як давнійше, т. є. ві вторник, четвер і суботу від 7—8 год. вечером. Наука боробництва відбуває ся в тих самих днях, що вправи, від год. ½7—7. О год. 8-ій відбувають ся вправи довільні. Вправи учеників розпочали ся вже дня 15-го вересня, записувати ся ще можна до дня 15-го жовтня. Вписи так членів як і учеників відбувають ся щоденно від години 7—8 вечером в „Соколї" ул. Підвале ч. 7.

— **Правдиве червоне вино.** Недавно тому помер в Петербурзї властитель складу правдивих червоних вин, а що ніхто із спадкоємців не хотів займати ся дальше продажию вина, то цїлий запас вина і все **устройство** пущено на лїцитацію. При сїй нагоді — як доносить St. Peterbrg. Ztg. — знайдено між паперами рецепту, як робити червоне вино. З тої рецепти показало ся, що правдиве, чисте і нефальшоване червоне вино робить ся слїдуючим способом. Сирупу цукрового 17·7 лїтрів, води 56·6 лїтрів, дріжджів 350 грамів, цитринового квасу в кришталах 35 грамів, танїни 8·7 грамів, соку з базникових ягід 560 грамів, кампешового дерева 175 грамів, галуну 35 грамів, глїцерини 250 грамів, спірітусу 90 степ. 5·6 лїтра, дрібку етеру, а — ані каплї соку з винограду! — Таке вино можна декуди й у нас знайти.

— **Огні.** З Гусятинщини пишуть: Дня 26 т. м. навістив пожар село Гадинківцї. Як звичайно причиною огню були дїти. Огонь вибух є 5-ій годинї по полудни, час був спокійний, вітрець ані шиберне, а мимо того чотири загороди селяньскі знищив пожар до тла. Люди по більшій части були в поли, а ті, що були коло огню, позакладали руки і приглядались, як майно їх сусідів іде з димом. На таке село як Гадинківцї, ані одної сикавки, ані бочки на воду! А каса позичкова в громадї має зверх 12.000 К. — З Яворова пишуть: Дня 30 вересня о год. 4½ рано вибух огонь в Яворові на початку великого передмістя. Причиною огню було імовірно те, що хтось з челядників ковальских при гостинї на Михайла кипув неосторожно недогарок папіроса у солому. Згоріло шість хат і кілька будинків господарских. Завдячити треба лиш енергічній помочи пожарній, що огонь не перенїс ся на сусїдні будинки, а при тім не було вітру.

— **Підвисшене платнї емеритам.** З Віденя доносять, що в перших днях по отвореню ради державної заміряє правительство предложити внесок на зрівнанє пенсийних поборів вислужених перед 1898 роком урядників з поборами пізнїйше спенсионованих урядників, котрих побори значно висші. Внесок має домагати ся підвисшення дотеперішних поборів пенсийних о 10%, а се має ся відносити також до вдів, що одержали емеритури перед 1898 роком.

— **Злий знак для каси**, скоро касиєрови на улици зле зробить ся. Се давний викрут і тілько разів вже кидав оправдане підозрінє на дефравдантів, але мимо того здавало ся Адольфови Гоферови, касиєрови електричного трамваю в Будапештї, що він тим способом затуманить людий. Гофер відобрав був онегди з філїї англійского банку 58.000 корон і на дорозї запедужав та упав на улици, а стация ратункова прибігла єму на ратунок. Коли він прийшов до себе побачив, що гроші десь пропали: або їх згубив або хтось їх єму украв. Так говорив і оправдував ся Гофер. Тимчасом показало ся, що то він таки сам украв гроші і удав хвилеву хоробу, щоби можна крадіж звалити на якогось видуманого злочинця. Гофера арештовано. Він мав ще й двох спільників, молодих людий з дуже поважаних родин; і тих мають також арештувати.

— **Помер** Модест Витошиньский, концертовий сьпівак, скоропостижно, в Києві.

чи проводити на роздумуваню і знає також то, що як один так і другий не належать до марнотратників і не випалювали би на дармо нафти. Знає, що то сьвітло горить і мусить горіти для таких інтересів, котрі не терплять сьвітла.

Не єсть то незвичайно красно, не єсть то дуже красно, але що робити?

Той, що сьвітить сьвітло у ночи, потребує жити — і той, що при сонци не любить гандлювати, також „потребує жити" — а в тих двох словах лежить найголовнійша причина многих житєвих явищ, на око дивних і незрозумілих, але в сути річи так природних, як то, що сонце сьвітить в день, а звізди в ночи.

Отже коли роздумуючи над тою справою, вийдемо з тої точки, то можемо в заключенях заїхати дуже далеко.

І Енґельман так робить; сидить на приспі і міркує:

— Чиста моральність то єсть мов чистий спірітус, хоч і то сумнївне, бо чистого спірітусу нема, найвисше єсть 90 або 97% — і я гадаю, що й чиста моральність не видержить висшої проби, а як видержить то хиба якась аптична, надзвичайна і взагалї дуже рідка в щоденній торговли.

І дальше:

— Я гадаю, що мудрі слова, котрі кажуть, що чоловік „потребує жити", то єсть звичайна вода. Дешева річ, але конечна для кождого сотворіня, а особливо для чоловіка!

Опираючи ся на тих двох порівнанях, можемо означити точно степень моральности. Возьмім на примір того шинкаря, що помимо спізненої пори, сьвітить лямпу в своїм брудним шинку.

Чи то чоловік моральний? Трохи єсть, дещо єсть, а навіть богато єсть, коли будемо безсторонно судити. Він молить ся, він обходить сьвята, він в своїм житю не їв трефної страви, він держить ся всїх прав і приписів, які обовязують жида.

Супротив своєї жінки і дїтий не єсть злий. Дає їм поживу, одїває їх, посилає хлопцїв до школи, словом робить то, що кождий порядний і чесний отець. Є то моральність, коли не така безвзглядна чиста і сильна, як безводний спірітус, то бодай як добра оковита на 70%.

Возьмім тепер того самого шинкаря з другого боку.

Чи він неморальний? Денещо так. Він цїлу ніч сьвітить лямпу, до него приходять люди, що не люблять сонця, приносять єму ріжні річи і продають дешево — то всьо правда. І то правда, хоч не личить о тім голосно говорити, що ті річи крадені, але... „кождий чоловік потребує жити".

Коли таку воду змішаємо з оковитою моральности, коли потрясемо ними добре в судині нашого мисленя, а відтак розберемо при помочи проби, то ясно покаже ся, що моральність того шинкаря що-до сили рівнає ся звичайній, середній горівці. Сорок, може сорок два степені.

Чи така моральність не має вже ніякої вартости?

Рішучо має і колиб єї можна продавати на горнцї, то люди платили би за неї тілько в відношеню до чистої моральности, кілько платить ся за горівку 42% в відношеню до чистого спірітусу.

Енґельман роздумує дальше і приходить до заключеня, що чоловік, в котрім єсть хоч би дуже маленька дрібка доброго, не може бути названий безусловно злим.

Отсе тепер на примір серед нічної тишини, чути тяжкі кроки. Хтось іде.

Нехай собі іде!

Єго стать зарисувала ся в сьвітлї лямпки що горіла в шинку на вікнї і видко, що то кріпкий мужчина, двигаючий мішок на плечи. Мішок тяжкий, певне зі збіжем, бо хлоп угинає ся під єго тягаром.

Війшов до шинку і сьвітло сейчас погасло, а властиво не погасло, лише господар переніс єго до другої комнати, котрої вікна виходять на подвіре.

Що там робить ся? Щож нам до того? Нехай робить ся що хоче: люди потребують жити.

Вже свитало, а фільософ ще сидів на лавцї перед домом, заглублений в роздумуваню над моральностию і над штучним устроєм сьвіта, в котрім всьо вяже ся, мотає ся, лучить ся.

ГЛАВА III.

описуюча заїзд під „Зеленим лебедем", паню Малку Фіш і род торговельного спорту.

Суть деякі неправди, признані загально непохитними правдами і не улягаючої запереченю. Заїзд в Чорнім болотї під „Зеленим лебедем" був власне такою неправдою.

Посесори, дрібна шляхта, кольоністи, селяни з цїлої околиці знали знаменито той дім, в котрім при кождій нагоді лишали досить гроша, але „Зеленого лебедя" ніхто ніколи на очи свої не видів.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 3 жовтня. На дневнім порядку першого засїданя палати послів поміщено перше читане буджету на рік 1901.

Відень 3 жовтня. Wiener Ztg. оголошує: З причини появленя джуми в Неаполи вислало міністерство внутрішних справ до всїх політичних краєвих властий рескрипт, аби мали надзір над всїми особами приїзджаючими з Італїї і зарядженє сейчас в порозуміню з зелїзничими урядами потрібних средств осторожности.

Льондон 3 жовтня. Доносять з Каштадту: Під Бушманскоп наткнули ся Анґлїйцї на відділ Бурів під командою Кецою. Бурів побито; полягло їх 5, а 6 забрано до неволї.

Венеция 3 жовтня. Королївска пара відїхала звідси до Риму, пращана сердечно населенєм.

Вашинґтон 3 жовтня. Американьский консуль доносить з Кантону: Хіньский ґенерал Ву побив ворохобників під Сін-Лін. Звиж 200 ворохобників погибло; богато дістало ся до неволї і тих покарано смертию.

— **„Краєвий Союз кредитовий“** видав для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отсих цїнах:

1. Книга довжників	. . . аркуш	по	10	сот.
2. Замкненя місячні	. 2 аркуші	„	5	„
3. Інвентар довжників	. аркуш	„	5	„
4. „ вкладників .	„	„	5	„
5. „ уділів	„	„	5	„
6. Книга головна	„	„	10	„
7. „ лїквідацийна .	„	„	10	„
8. „ вкладок щадничих	„	„	10	„
9. „ уділів членьских	„	„	10	„
10. Реєстр членів	„	„	10	„

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзї кредитовім“ у Львові, Ринок ч. 10 I. поверх.

Господарство, промисл і торговля.

Курс львівский.

Дня 2-ого жовтня 1901.	платять	жадають
	К. с.	К. с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	530·—	540·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	350·—	358·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	522·—	532·—
Акциї гарбарні Ряшів	—·—	100·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	400·—	420·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	89·30	90·—
Банку гіпот. 5% премiов.	109·50	—·—
Банку гіпот. $4^{1}/_{2}$%	97·30	98·—
$4^{1}/_{2}$% листи застав. Банку краєв.	99·—	99·70
4% листи застав Банку краєв. .	92·—	92·70
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	93·30	94·—
„ „ 4% льос. в $41^{1}/_{2}$ лїт.	93·50	94·20
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	90·70	91·40
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	96·—	96·70
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	101·—	101·70
„ „ „ „ $4^{1}/_{2}$%	98·70	99·40
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	92·—	92·70
Позичка краєв. з 1873 по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	92·50	93·20
„ „ м. Львова 4% по 200К.	87·50	88·20
IV. Льоси.		
Міста Кракова . . . . , . .	76·—	80·—
Міста Станиславова	—·—	—·—
Австр. черв. хреста (Курс віденьский)	46·—	47·—
Угорск. черв. хреста	23·75	24·75
Іт. черв. хрес. 25 фр.	23·10	24·—
Архік. Рудольфа 20К.	—·—	—·—
Базиліка 10 К	15·75	16·75
Joszif 4 К.	7·—	6·50
Сербскі табакові 10фр.	8·—	10·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·17	11·35
Рубель паперовий	2·52	2·54
100 марок нїмецких	117·—	117·50
Доляр америк.	4·80	5·—

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1901 після середно-европ. год.

посп. (відходить)	особ (відходить)	Зі Львова
		День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мукачa, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від 1/7 до 15/9.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·25	„ Іцкан, Сопова, Бергомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від 1/5 до 15/9 в неділї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від 7/5 до 10/9 в неділї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від 1/5 до 30/9.
	3·15	„ Янова від 1/5 до 15/9.
	3·20	„ Зимноводи від 11/5 до 16/9.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45		До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	7·52	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від 15/6 до 15/9.
	6·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мукачa Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в неділї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

посп. (приходить)	особ (приходить)	До Львова
		День
	4·40	Зі Стрия, Самбора, Борислава
	6·10	„ Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·10	„ Сколього, Хирова, а з Лавочного від 1/7 до 15/9.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5·55		„ Чернівців
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	9.11	„ Янова від 1/5 до 31/5 і від 16/9 до 30/9 що дня, а від 1/6 до 15/9 в неділю і сьвята
	7·36	„ Брухович від 7/5 до 30/6 і від 16/9 до 10/9
	8·50	„ Брухович від 1/7 до 15/9 що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·15	„ Янова від 1/6 до 15/9.
	9·15	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·25	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочкого. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В містї видають білети їзди: Звичайні білети агенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

Не виділи єго також ні чорноболотскі жиди, нї сама властителька, нї еї муж і не приходило їм нїколи на гадку спитати, звідки взяла ся та назва? Котрий з предків вигадав такий дивний герб для дому?

Що правда не дуже они стояли о ту відомість. Білий лебедь, червоний, чи пестрий, то правду кажучи всьо одно — коби лиш гандель ішов — а гандель ішов знаменито.

Коли Чорне болото було осередком інтересів околицї, то заїзд під „Зеленим лебедем“ був осередком Чорноголота, був серцем того великого торговельного осередка. В дни торгові, ярмаркові, сьвяточні бував тут великий з'їзд.

В паньскій комнатї збирало ся висше товариство: посесори, управителї фільварків; в середній дрібна шляхта і економи, а у великій комнатї нарожній, що нїчим не ріжнила ся від звичайного шинку, простий нарід — хлопи.

Заїзд подібний був до великого особового поїзду, поділеного на кляси.

Перша устровна найлїпше, була заставлена старими, але вибиваними меблями; на середині стояв ясеневий стіл до розсуваня, колись політурований, а попід стіни кілька столиків лякированих на червоно.

Над канапою висїло зеркало так попестрене мухами і покрите такою грубою верствою пороху, що вже в нїякий спосіб не могло робити своєї служби. Були й почорнілі образи, попукані, може колись хороші, може по якім любителю збирачу, але цїлком знищені, так що могли уважати ся дуже старинними дїлами штуки, покриті плїсню віків.

В тім сальонї приймала гостий сама пані Малка і тут роблено найгрубші інтереси.

В другій клясї були виплїтані крісла і столики покриті червоними обрусами, в третій лише прості лавки вздовж стін і два звичайні столи соснові на кізлах.

Очевидно, що й товар і напитки дїлили ся також на кляси.

В першій нераз появляло ся на столї вино і портер, маринатa із щупака, сардинки і инші ласощі; в другій арак, пиво баварске, мариновані оселедцї; в третій звичайна сивуха з перцем, вапном і тютюном, щоби хлоп бодай чув, що щось випив і щоби мав по чім плювати.

Пані Малка мала око на всьо і на всїх, а вела інтереси знаменито. У неї в заїздї витворив ся осередок всїх інтересів околицї, а вплив мала такий значний, що навіть Янкель Бас і Давид Сливка мусїли з нею числити ся.

Сам пан Фіш, честний Мойсей Фіш, значив тілько що тамтогорічний сніг супротив тогорічної води, або коротше кажучи не значив нїчого і цїлою его задачию було слухати жінки і робити, що она прикаже.

Так то якось зараз від перших днів, супружого пожитя, уложило ся. Пані Малка походила зі знатної родини з далекого міста, віддаленого десять миль від Чорноголота.

Віддала ся за Мойся, бо так велїли родичі, бо Мойсьо мав славу ученого і побожного молодця, походив також з доброї родини, а маеток який вкладав до супружої спілки, виносив до шістьсот рублїв.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Торговля вина ЛЮДВИКА ШТАДМІЛЄРА у Львові

при ул. Краківскій ч. 9 продає вино шампаньске Йосифа Терлєй і Спілки в Будапешті „TALISMAN SEC“ по дуже приступних цїнах.

„NEKTAR“

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. **Доставцї Двора царско-росийского.**

Надворні доставцї кор. Вел. королїв: Грециї, Швециї і Норвеґії, Бельґії і Румунїї.

Золотий медаль в р. 1892. Grand prix в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи, | Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р. | Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цїнник.

Цїни в коронах за одну коробку росийскої ваги (1 фунт. рос. = 410 ґрам.)

Ваґа пачки в фунт. рос	Nr. 0	1	2	3	34	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупні за 20 корон, транспорт і опакованє безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при кирници з Самаританкою *Караччі'ого* величини 37½×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Ґвіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за послїплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского,** Львів, ул. Чарнецкого.

MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене виданє, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстраций, карт і плянів, **1000** таблиць і додатків, **158** ілюстраций хромолїтоґр., **290** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось его в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплєті, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболєвский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель французский).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569)